

# AUGLÝSING

## um Norðurlandasamning um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt.

Hinn 25. mars 2003 var danska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt sem gerður var í Kaupmannahöfn 14. janúar 2002. Samningurinn öðlaðist gildi 18. október 2003. Samtímis féll úr gildi samningur milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt sem gerður var í Kaupmannahöfn 23. október 1998, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 8/1999 þar sem samningurinn er birtur.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

*Utanríkisráðuneytinu, 1. nóvember 2003.*

**Halldór Ásgrímsson.**

*Gunnar Snorri Gunnarsson.*

### Fylgiskjal.

#### **SAMNINGUR**

#### **milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt.**

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hafa orðið ásáttar um framkvæmd ákvæðanna í 10. gr. laga nr. 252 frá 27. maí 1950 um danskan ríkisborgararétt, sbr. lagabirtingu nr. 28 frá 15. janúar 1999, sem breytt er með lögum nr. 1102 frá 29. desember 1999, í 10. gr. laga um finnskan ríkisborgararétt (nr. 401) frá 28. júní 1968 með breytingu að hluta samkvæmt lögum frá 10. ágúst 1984 (584/1984) og lögum frá 3. febrúar 1995 (155/1995), í 9. gr. b í lögum nr. 100 frá 23. desember 1952 um íslenskan ríkisborgararétt með breytingu samkvæmt lögum nr. 49 frá 11. maí 1982, lögum nr. 62 frá 12. júní 1998 og lögum nr. 82 frá 16. júní 1998, í 10. gr. laga frá 8. desember 1950 um norskan ríkisborgararétt með breytingu samkvæmt lögum frá 20. desember 1968 og í 17.-19. gr. laga frá 1. mars 2001 (nr. 82) um sænskan ríkisborgararétt.

#### 1. gr.

Þegar beitt er 3. gr. í dönsku, íslensku og norsku ríkisborgararéttarlögunum og 5. gr. í finnsku ríkisborgararéttarlögunum skal meta lögheimili í öðru samningsríki til jafns við lögheimili í því ríki sem aðili óskar eftir að öðlast ríkisborgararétt í, þó þannig að aðeins skal telja þann tíma sem lögheimili er skráð síðustu 5 ár áður en ósk er borin fram og áður en aðili sem ríkisfangs óskar náði 16 ára aldri.

#### 2. gr.

Þegar beitt er 4. gr. í dönsku, íslensku og norsku ríkisborgararéttarlögunum og 6. gr. í finnsku ríkisborgararéttarlögunum skal meta lögheimili í öðru samningsríki til fullnaðs 12 ára aldurs til jafns við lögheimili í því ríki sem aðili óskar eftir að öðlast ríkisborgararétt í.

#### 3. gr.

Ekki skal beita ákvæði 1. mgr. 8. gr. í dönsku, íslensku og norsku ríkisborgararéttarlögunum, ákvæði 1. mgr. 8. gr. b í finnsku ríkisborgararéttarlögunum og ákvæði 1. mgr. 14. gr. í sænsku ríkisborgararéttarlögunum gagnvart þeim sem átt hefur lögheimili samanlagt í minnst 7 ár í öðru samningsríki.

## 4. gr.

Sá sem er ríkisborgari í einhverju samningsríki getur öðlast ríkisborgararétt í öðru samningsríki með því að tilkynna skriflega þá ósk sína til þess yfirvalds sem viðkomandi ríki tiltekur enda hafi hann

- 1) öðlast ríkisborgararétt í fyrirnefndu ríki með öðrum hætti en með lögum, leyfi eða samsvarandi hætti,
- 2) náð 18 ára aldri,
- 3) átt lögheimili í samningsríkinu síðustu 7 árin, og
- 4) ekki á því tímabili verið dæmdur til refsivistar eða til að sæta öðrum viðurlögum sem samkvæmt lögum þess ríkis eru í þessu tilliti lögð að jöfnu við refsivist.

Þegar beitt er ákvæðinu í 1. tl. 1. mgr. telst sá, sem öðlast hefur ríkisborgararétt við að annað for-eldra hans hefur öðlast ríkisborgararétt með lögum, leyfi eða samsvarandi hætti, einnig hafa öðlast ríkisborgararétt með þessum hætti.

Þegar beitt er ákvæðinu í 3. tl. 1. mgr. getur sérhver aðili ákveðið skemmri lögheimilistíma en þó ekki skemmri en 5 ár.

## 5. gr.

Ríkisborgari í samningsríki, sem áður hefur átt ríkisborgararétt í öðru samningsríki, öðlast að nýju þann ríkisborgararétt við að gefa skriflega yfirlýsingu til yfirvalds sem ríkið tiltekur eftir að hafa tekið sér lögheimili í því ríki.

Slíka yfirlýsingu er þó því aðeins unnt að gefa að sá sem yfirlýsinguna gefur hafi að staðaldri átt ríkisborgararétt í einu eða fleiri samningsríkjanna eftir að hann missti þann ríkisborgararétt sem hann óskar að öðlast að nýju.

## 6. gr.

Öðlist ríkisborgari í samningsríki ríkisborgararétt í öðru samningsríki samkvæmt ákvæðum 4. eða 5. gr. öðlast einnig ógift börn hans undir 18 ára aldri þann ríkisborgararétt með því skilyrði að fullnægt sé þeim ákvæðum sem tiltekin eru í ríkisborgaréttarlöggjöf viðkomandi ríkis.

Sérhver aðili getur ákveðið að í þessum tilvikum skuli beitt með samsvarandi hætti ákvæði 7. gr.

## 7. gr.

Þegar beitt er ákvæðunum í 4. og 5. gr. getur aðili ákveðið að þegar ríkisborgararéttur er fenginn samkvæmt þessum ákvæðum skuli það vera með því skilyrði að sá sem setur fram ósk þar um staðfesti að hann missi við það ríkisborgararétt sinn í öðrum ríkjum.

## 8. gr.

Sérhver aðili skal þegar í stað tilkynna hinum aðilunum þær breytingar á ríkisborgaréttarlöggjöf sinni sem þýðingu hafa fyrir þennan samning. Skulu aðilarnir þá hið fyrsta athuga sameiginlega að hve miklu leyti slíkar breytingar gefa tilefni til breytinga á þessum samningi.

## 9. gr.

Samningur þessi öðlast gildi þegar liðnir eru 30 dagar frá þeim degi er allir aðilar hafa tilkynnt danska utanríkisráðuneytinu að þeir staðfesti samninginn. Danska utanríkisráðuneytið tilkynnir hinum aðilunum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag er samningurinn öðlast gildi.

Samtímis fellur úr gildi samningur sem gerður var í Kaupmannahöfn 23. október 1998 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt.

## 10. gr.

Aðili getur sagt upp samningi þessum með því að tilkynna það skriflega til danska utanríkisráðuneytisins sem tilkynnir hinum aðilunum um móttöku tilkynningarinnar og um efni hennar.

Uppsögn gildir aðeins að því er varðar þann aðila sem sagt hefur samningnum upp og tekur hún gildi þegar liðnir eru sex mánuðir frá þeim degi er danska utanríkisráðuneytið fékk í hendur tilkynninguna um uppsögn.

## 11. gr.

Frumrit þessa samnings skal varðveitt í danska utanríkisráðuneytinu sem lætur hinum aðilunum í té staðfest eftirrit hans.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn hinn 14. janúar 2002 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru allir textarnir jafngildir.

## AUGLÝSING

## um samþykkt um Haag-ráðstefnuna um alþjóðlegan einkamálarétt.

Hinn 14. nóvember 2003 var hollenska utanríkisráðuneytinu afhent staðfestingarskjal Íslands vegna samþykktar um Haag-ráðstefnuna um alþjóðlegan einkamálarétt sem öðlaðist fyrst gildi 15. júlí 1955. Samþykktin öðlaðist gildi að því er Ísland varðar 14. nóvember 2003.

Samþykktin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

*Utanríkisráðuneytinu, 3. desember 2003.*

**Halldór Ásgrímsson.**

*Gunnar Snorri Gunnarsson.*

**Fylgiskjal.****SAMÞYKKT  
um Haag-ráðstefnuna um alþjóðlegan  
einkamálarétt.**

Ríkisstjórnir landanna sem eru tilgreind hér að aftan:

Austurríkis, Belgíu, Danmerkur, Finnlands, Frakklands, Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands, Hollands, Ítalíu, Japans, Lúxemborgar, Noregs, Portúgals, Sambandslýðveldisins Þýskalands, Spánar, Sviss og Svíþjóðar,

sem líta til þess hlutverks sem ráðstefnan um alþjóðlegan einkamálarétt hefur að gegna til frambúðar,

sem vilja leggja áherslu á fyrrnefnt hlutverk,

**STATUT  
de la Conférence de la Haye de Droit  
International Privé**

Les Gouvernements des Pays ci-après énumérés:

la République Fédérale d'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Danemark, l'Espagne, la Finlande, la France, l'Italie, le Japon, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, la Suède et la Suisse;

considérant le caractère permanent de la Conférence de La Haye de Droit International Privé;

désirant accentuer ce caractère;